

کنگو در چنگال استعمار بلژیک

۷ آبان ۱۴۰۰ ساعت ۱۶:۴۹

در سال ۱۸۸۵، تنها چند ماه پس از کنفرانس برلین، لئوپولد صاحب مغرور یک قلمرو شخصی در دل آفریقا بود که وسعت آن حدود ۳/۲ میلیون کیلومتر مربع بود و حدود سی میلیون جمعیت را در بر می گرفت.

در عصر استعمار یک شکل از استعمار به صورت شخصی بود. به این معنا که افراد خود به تنهایی صاحب یک قلمرو وسیع بودند. هر چند این شکل از استعمار تقریباً نادر بود؛ اما بارزترین نوع آن تسلط لئوپولد بر کشور کنگو بود. لئوپولد پادشاه بلژیک در دوره تسلط خود بر کنگو، دست به اقدامات استعماری زیادی زد:

«در سال ۱۸۸۵، تنها چند ماه پس از کنفرانس برلین، لئوپولد صاحب مغرور یک قلمرو شخصی در دل آفریقا بود که وسعت آن حدود ۳/۲ میلیون کیلومتر مربع بود و حدود سی میلیون جمعیت را در بر می گرفت، جمعیتی که اکثریت قاطع آن‌ها هیچ گاه نام لئوپولد یا حتی بلژیک به گوششان نخورده بود. نام این قلمرو - کشور آزاد کنگو گمراه کننده بود چون برای بومیانی که در آن جا زندگی می کردند از آزادی هیچ خبری نبود. لئوپولد بی درنگ تعداد زیادی از آن‌ها را به کار تولید محصولات تجاری واداشت، به ویژه تولید نوعی شیرابه کائوچو. لئوپولد، برای اطمینان از این که کارگران سهمیه درخواستی او را فراهم آورند و جرئت نکنند بابت این که در ازای کارشان دستمزدی دریافت نمی کنند لب به شکایت بگشایند، یک حکومت وحشت به وجود آورد. کارگزاران سفیدپوستش فرماندهی فورس پوبلیک را بر عهده داشتند. فورس پوبلیک، ارتشی از تبهکاران بود که مردم را خودسرانه لت و پار می کردند و به قتل می رساندند. تعداد کنگوبی‌هایی که در طول تقریباً دو دهه حکومت لئوپولد بر این منطقه جان خود را از دست دادند اخیراً بین پنج تا بیست میلیون نفر برآورد شده است.»

منبع: دان ناردو، عصر استعمارگری، ترجمه مهدی حقیقت‌خواه، تهران، نشر ققنوس، ۱۳۸۶، صص ۱۶۳-۱۶۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۵۶۱/کنگو-چنگال-استعمار-بلژیک>